

У кожній його картині - історія чийогось життя

Малиновський В'ячеслав Андрійович.

Народився в березні 1937 року в селі Колодіївка. Закінчив Національну Академію образотворчого мистецтва і архітектури.

З 1964 року на викладацькій роботі. З 1968 працює в Київському Національному університеті будівництва і архітектури — асистентом, старшим викладачем, доцентом кафедри рисунка і живопису.

Представник реалістичного напрямку живопису Київської академічної школи. Учасник багатьох всеукраїнських, крайових, групових, десяти персональних художніх виставок, починаючи з 1965 року. Чільне місце в творчому доробку займає серія міських пейзажів Києва, Львова, Житомира, Чернігова, Москви, С.- Петербурга, міст Прибалтики.

Твори зберігаються у фондах Дирекції художніх виставок НСХУ, в експозиції Корецького історичного музею та музею Київського Національного університету

і можливість розповісти про свою особисту любов до життя, природи, Вітчизни, і, безумовно, до людей.

Усякий раз хочеться відгадати якусь невловиму таємницю його живопису та поезії життя. Спочатку живописець, а потім - співбесідник. Здається, що поруч цілий світ. І виходиш потім зачарований. І несеш це почуття довго, обережно, мов велику коштовність свого життя.

Він художник, який не втратив чудової людської якості - не "замкнувся" у собі, незважаючи на всі, не завжди щасливі життєві випробування. Він намагається розуміти все, що його оточує, в міру своїх сил і можливостей. Любов до життя не виставляється напоказ і не перетворюється на завчений штамп чи солодку сентиментальність. У цих почуттях - ніжність і суворості дійсність, відкрита радість і прихований біль. Все це злилося у художніх образах художника воедино і нероздільно. Проглядаючи цілугалерею робіт В'ячеслава Малиновського, миттєво відчуваєш це почуття, воно немов "розливається" по всіх роботах художника і передається далі. Звісно, це і є те особливе взаємне відчуття, яке з'єднує глядача і художника.

В'ячеслав Андрійович працює у різних жанрах. Але якщо зібрати всі його картини, то можна потрапити у дивовижний художній світ, що розвивається своїм

надихали його. Він передає у картинах свої власні думки і почуття, настрої.

У наш час споглядати і милуватися роботами В'ячеслава Малиновського - справжнє задоволення. Тут і любов до рідної землі, своїх учнів - майбутніх архітекторів та художників, українських краєвидів, нашої історії. Тут і пейзажі, і портрети, і жанрова картина.

Він однаково сміливо працює як у живописі, так і у графіці.

Протягом творчого шляху художник виробив власний стиль, який містить у собі великий досвід майстра.

Художник постійно експериментує в галузі фактури, кольору, виробивши власну мистецьку манеру виконання своїх робіт.

Кожна робота майстра ілюструє велику любов автора до своїх героїв. Окрім техніки виконання зацікавлюють також і теми, яких майстер торкається у своїх роботах, та їхні назви. Кожна робота - це історія чийогось життя.

Відмінне володіння формою, імпровізаційний дар дозволяють йому висловлювати на полотні те враження, яке охоплює його як художника. Майстерність передання цього стану власне є найдорожчим скарбом.

Щасливою долею В'ячеславу Малиновському відпущено багатий скарб: талант, працелюбство, наполегливість, вміння працювати і захоплювати цим інших, скромну інтелігентність та

будівництва і архітектури, Рівненському краєзнавчому музеї, а також приватних колекціях України, Бельгії, Японії, США. 12 березня ця непересічна людина справляє свій черговий ювілей.

Бувають зустрічі, які назавжди справляють незабутнє враження. Такою світлою, відкритою і ясною є постать В'ячеслава Андрійовича Малиновського - доцента кафедри рисунка і живопису архітектурного факультету Київського національного університету будівництва і архітектури, відомого в Україні художника, члена Національної спілки художників України, чудового викладача і справжнього громадянина.

Розглядаючи ще ранні роботи майстра, відчуваєш, що перед нами одержимий художник. І головне для нього - наполеглива праця. Йому не потрібно загострювати свій зір, це у нього вроджене - потреба занурюватися у творчий процес, відчувати його притяжіння - і сприймається це як потреба

власним життям. Праці Малиновського - це твори від душі, від єднання духу і свідомості.

Зразу ж спадає на думку: як важко зараз, коли в мистецтві триває пошук, де немає нічого неможливого, де живопис часто сприймається як інформація, де іноді відсутній головний критерій живопису - смак, важко жити і виживати справжньому митцю, який не втратив орієнтиру в житті.

Картини В'ячеслава Малиновського надзвичайно достовірні психологічно і не тільки майстерно виконані, але й глибоко проникнуті у зображувану епоху.

Наслідування правилам класичної художньої школи, знання мови ліній дозволяють художнику не втрачати відчуття реальної краси, зберігаючи при цьому право на злет фантазії. І в кожній роботі - присутність великого глибокого змісту, творчого задуму. Працюючи над портретами, художник намагається розкрити чарівність і красу героїв, які

природно делікатність.

Він належить до таких людей, дарування яких не тільки очевидне, багатопланове, але й динамічно розвивається. Ті, хто знайомий з творчістю В'ячеслава Малиновського, не можуть не захоплюватися його працелюбністю і наполегливістю.

Проглядаючи їх сьогодні, не можна не відмітити, що художник увесь свій величезний матеріал (не виключаючи етюдів, рисунків, замальовок, що виникають повсякчасно) збирав серед студентської

молоді, на природі, у живому спілкуванні з людьми.

Власне тому його творчість далека від усього модного та кон'юктурного. Його мистецтво - це своєрідний "літопис наших днів", побачений очима романтичної, доброї і надзвичайно допитливої людини.

Звичайні люди, студенти, які зустрічалися на його творчому шляху, живуть сьогодні "пам'яттю минулого". Всі вони прикилися в його альбомах із замальовками та рисунками, з яких потім виростили картини, сповнені чуттєвої поезії, природної краси, заповнені "незайманою ширістю".

Зачарована краса, гармонія, мрія, спокій - все, чого постійно потребує людина, чого прагне її душа, можна знайти у роботах Малиновського.

Н. Брухлій

